

ŞANSLI GÜN

Sınavların başlamadığı, herkesin mutlu, huzurlu olduğu bir pazartesi günüydü. Dil ve Anlatım dersine girmiştik. O günkü konumuz öğretici anlatım türünden ‘anı’ idi. Özellikle eski anıları dinlemeyi çok sevdiğimden tüm ders boyunca çok mutluydum. Dersin sonunda öğretmenimiz bizden bir akrabamızın anısını yazıp getirmemizi istedi. Hemen aklıma annemin birkaç kez anlattığı, dinlemekten bir türlü bıkmadığım anısı geldi. Eve gidince annemden bir kere daha anlatmasını istedim ve o anlatırken de yazmaya başladım.

“Annem beş yaşında bir kız çocuğu iken 29 Ekim kutlamaları için, dedem, annemden iki yaş büyük ağabeyi yani dayım ile annemi yanına alarak gösterileri izlemeye götürmüş. Tören bittikten sonra dedem onları deniz kenarında bir çay bahçesine götürmüş. Annem yaşları küçük olmasına rağmen dedemin yanlarından arkadaşlarıyla konuşmak için gittiğini, bir süre sonra da dayımın annemi bırakıp dedemi aramaya gittiğini hatırlıyormuş. Yanız kalmak annemi ürkütmüş. Hatta sanırım ağlıyormuş. Birden karşısında, yanında iki erkek olan bir kadın belirmiş. Çok uzun, heybetli bir kadıymış. Ağlamasının nedenini sormuş. Annem durumunu anlatmış, kadın da onu yanına alıp arabasının oraya götürmüş. Arabaya binmişler ve annemin tarifıyla dedemin fırınına gitmişler. Çünkü annem evinin adresini hatırlayamamış. Fırından evin adresini almışlar. Onu evine götürmüşler. Evin bahçesine dedem çıkmış, çok panik yaşamışlar. Dayım ile birlikte annemi aramışlar. Bulamayınca eve dönmüşler. Onu eve getiren kadın, anneannemi çağırmış. Ve annemi ona teslim etmiş. Ve bir daha annemi bırakmaması için de söz almış.

Annem yıllar sonra onunla ilgilenen bu kadının İzmit’in ilk kadın belediye başkanı Leyla ATAKAN olduğunu öğrenmiş. Annem isterdi ki, yıllar sonra kadının yanına gidip, teşekkür etsin. Ne yazık ki yaşadığı bu olaydan 5-6 ay sonra bir trafik kazasında kadın ve arkadaşları ölmüş. Annemin yaşadığı bu anı hayatının önemli olaylarından biridir. Şimdi belki de neden yabancı birinin peşine takıldı denebilir. Anneme göre o, görünüşü ile çok güvenilir bir insanmış. Ve orada onu bırakanları bulmak yerine bir kadın olarak onu anneanneme götürmeyi tercih etmiş.”

Dinlemekten sıkılmadığım bir anıyı yazmak, benim için keyif verici oldu. Bu arada annemi yalnız bırakmadığı, anneanneme teslim ettiği için teşekkürler ve huzur içinde yat Leyla ATAKAN!

Ayşe Günce KÜÇER

11-A 709